

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5262/23
10.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија др Драгице Попеску, председника већа, Зорице Ђаковић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан М. Илић, адвокат из Смедерева, ул. Деспота Гргура бр. 5/16, против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ул. Јована Шербановића бр. 4, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П бр. 2535/21 од 22.05.2023. године, у седници већа одржаној дана, 10.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене Републике Србије и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П бр. 2535/21 од 22.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Ставом првим изреке побијане пресуде Основног суда у Смедереву П бр. 2535/21 од 22.05.2023. године, усваја се тужбени захтев па се утврђује да је тужилац АА из ..., одржајем стекао право својине на кат.парцели бр. ..., укупне површине 16,03 ара, од чега је: земљиште под зградом и другим објектом од 66 м², земљиште уз зграду и други објекат од 5 ари и воћњак 4. класе од 10,37 ари, као и породичне стамбене зграде површине у габариту од 66 м² – објекат бр. 1, у ул. ... у ..., сада све уписано у ЛН бр. ... КО ..., а што је тужена Република Србија дужна да призна и трпи да се тужилац на основу ове пресуде може уписати као у власнику у катастру РГЗ СКН, у Смедереву и другим јавним књигама – евиденцијама непокретности, без даљег присуства и

одобрења туженог, а под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке побијане пресуде обавезује се тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 54.800,00 динара, у року од 8 дана.

Против ове пресуде благовремену жалбу изјавила је тужена побијајући је из свих законских разлога прописаних чланом 373. ЗПП.

Апелациони суд у Београду испитао је побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са свим изменама и допунама), нашавши да је жалба туженог неоснована.

У спроведеном поступку нису причињене битне повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити је причињена повреда из тачке 12. ове законске одредбе, имајући у виду да је изрека пресуде јасна и непротивуречна изведеним доказима и стању у списиима и да су у образложењу пресуде наведени јасни и непротивуречни разлози о одлучним чињеницама, па се иста може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је дуже од двадесет година у државини кат.парцеле бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., као савестан држалац, кога нико није узнемиравао у тој државини, а који закључак је првостепени суд извео на основу акта Службе за катастар непокретности Зах. бр. 951-2-033-7345/2022 којим је стављен ван снаге препис поседовног листа број ..., из којег се види да пре него што су наведене некретности уписане као својина Републике Србије, на истима је био уписан ББ, отац овде тужиоца, са обимом поседа од 1/1, с тим да је чињеница да је ББ из ... отац тужиоца утврђена на основу података о упису рођења из матичне књиге. Да је тужилац у мирној и несметаној државини предметних непокретности више од двадесет година потврдили су и сведоци ВВ, ГГ и ДД, син тужиоца, који су објаснили на истоветан начин да је наведена непокретност била у поседу оца тужиоца, а затим и тужиоца, те да су са својим породицама живели и живе на наведеној парцели и да су на њој изградили и објекте и да нико, ни тужиоца ни његове правне претходнике није узнемиравао у мирном коришћењу непокретности. Према записнику РГЗ Комисије за излагање на јавни увид података о непокретности и правима на њима број 951-8548/2012 од 18.06.2012. године, наведено је да је у препису поседовног листа број ..., кат.парцела бр. ... била уписана у корист ББ из ... са уделом од 1/1, за кога утврђено да је тужиочев отац.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је донео побијану одлуку нашавши да су испуњени законом прописани услови за стицање права својине путем одржаја и што представља оригинарни начин стицања права својине и то на основу савесне државине и протекла времена, када је савесни држалац држао непокретност у уверењу да је њен власник у периоду од 20 година. У конкретном случају тужилац је током поступка доказао да је у мирној државини предметне кат. парцеле дуже од 20 година, док његову савесност, која се претпоставља, у смислу одредбе члана 72. став 3. Закона о основама својинскоправних односа, као наведену законску претпоставку за стицање права својине одржајем, тужена није довела у сумњу, иако је оспорила тужбени захтев, нити је током поступка доказала да је преузимала

било какве радње да би вратила у посед спорну парцелу. С друге стране, тужилац је предложио доказе који потврђују чињенице на којима заснива тужбени захтев, те како не постоје опште познате чињенице које указују на неоснованост истог, нити на то изведени докази, првостепени суд је нашао да је тужилац власник предметних непокретности по основу одржаја и усвојио тужбени захтев, на основу одредбе члана 28. став 4, члана 30. став 2. и члана 72. став 3. Закона о основама својинскоправних односа.

Овај суд налази да је побијана одлука правилна и на закону заснована јер је тужиоцу у време потребно за одржај урачунато и време његовог правног претходника – оца ББ, а истовремено се савесност државине тужиоца претпоставља, пошто у поступку није доказано да га је ико узнемиравао, односно да га је тужена узнемирала, у мирном поседу парцеле, иако спори тужбени захтев.

Неосновано се жалбом тужене истиче да је предметна кат.парцела била предмет излагања 2012. године, када је уписана на име тужене Републике Србије, као њено власништво, а ком излагању је присуствовао тужилац, када је констатовано да је у ЗКУЛ ... уписана к.п. бр. ... површине 1.603 м² као општенародна имовина, а да је у препису поседовног листа бр. ..., уписана та к.п. бр. ..., у корист оца тужиоца, ББ из ... Комисија је на основу чл. 95, 96, 97, 98. и 99. Закона о државном премеру и катастру и члана 46. Правилника о изради и одржавању катастра непокретности, у А листу уписала као власника тужену, а у Б листу објекат и број породичне стамбене зграде, док власник, односно држалац није утврђен, па је тужена уписана као власник, јер је као претходни власник била уписана општенародна имовина, док држалац није уписан, имајући у виду да тужилац није истицао примедбе на упис права својине, иако је имао сазнање да је предметна непокретност својина тужене, па се не може позивати на одржај.

Међутим, у поступку је утврђено да су тужилац и његов отац држали спорне непокретности преко 20 година, па су се стекли услови за ванредни одржај у смислу члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, с тим да се савесност државине тужиоца претпоставља у смислу одредбе члана 72. став 3. Закона о основама својинскоправних односа, будући да је држалац непокретности био отац тужиоца, ББ, а претходно његов отац, деда тужиоца ЋЂ, који је за живота ту парцелу добио око 1948. године, након аграрне реформе и који је током живота на њој сазидао и стамбену зграду у којој је живео са породицом, а на којој парцели је живео и отац тужиоца, као и тужилац од свог рођења, 1953. године и на којој сада живи у кући са својом породицом и уредно плаћа порез на имовину и остале комуналије, с тим да је чињеницу да није уписан као власник у евиденцији непокретности, сазнао тек када је поднео захтев за легализацију стамбеног објекта, што је једини разлог због чега је поднео тужбу поднос.

Стога је овај суд нашао да је неоснован и навод жалбе да тужилац није савестан држалац, имајући у виду да је до подношења тужбе у овом спору, 08.09.2021. године, протекло 20 година потребних за одржај предметне парцеле, све у смислу одредбе члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, а који рок се у конкретном случају рачуна почев од 03.07.1996. године (с тим да је породица тужиоца у поседу предметне парцеле још од 1948. године), а који рок је истекао 03.06.2016.

године, све у вези са изменом Закона о основама својинскоправних односа објављеним у “Службеном листу СРЈ”, бр. 29/96 од 26.06.1996. године, којом је брисан бивши члан 29. овог закона који је прописивао да право својине не може да се стекне одржајем на ствари у друштвеној својини.

Правилна је одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка која је донета сходно успеху странака у спору на основу одредби чл. 150, 153 и 154 и 163 ЗПП а чија висина је одмерена према важећој АТ и ТТ у време пресуђења.

Са свега изложеног побијана пресуда потврђена је на основу одредбе члана 390. ЗПП.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка имајући у виду да тужена није успела у поступку по жалби, па је ова одлука заснована на члану 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгица Попеску, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић